

Seks ve Mahremiyet: Hazzın ve Gücün Sahne Arkası

*Yatak odası, toplumsal baskıların askıya alındığı
ama iktidar ilişkilerinin en çıplak haliyle yeniden
kurulduğu tek oyun alanıdır.*

Kapı kapanır, perdeler sıkıca çekilir ve ışıklar loşlaşır. Dışarıdaki dünyanın, o kravatlı ve döpiyesli "Medeni İnsan" oyununun mola verdiği sanılır. Oysa bu büyük bir yanılgıdır. Kapı kapandığında içeride kalan şey "saf doğa" değildir; kültürün, yasakların ve öğrenilmiş performansların ta kendisidir. Michel Foucault *Cinselliğin Tarihi*'nde bizi uyarır: İktidar her yerededir; yatak odanızın tavan arasında bile sizi izler. Yatak odasında başlayan şey, kuralsız bir özgürlük değil, kuralları daha derinlerde, bilinçdışının karanlık dehlizlerinde yazılmış bambaşka ve çok daha vahşi bir iktidar oyunudur.

Cinsellik, biyolojik bir üreme dürtüsü ya da basit bir sürtünme fiziki olmaktan çoktan çıkmış; modern insan için yüksek bütçeli bir "performans sanatı"na dönüşmüştür.

Pornografi endüstrisi, bu oyunun "öğretici videolarını" (tutorial) ve ara sahnelerini (cutsscenes) çeker. Jean Baudrillard'ın "**Simülasyon**" teorisi burada ete kemiğe bürünür: Artık gerçek seks, porno filmleri taklit etmektedir. Milyonlarca insan, ekranlarda (yani aslında piksellerde) gördüğü o kurgulanmış, ışığı ayarlanmış, makyajlı, ses efektli ve biyomekanik olarak

abartılı senaryoları kendi yatak odasında, o sıradan bazanın üzerinde sahnelemeye çalışır.

Zihnin arka planında sürekli çalışan, hiç susmayan o nevrotik işlemciyi duyuyor musunuz? *"Yeterince iyi miyim?"*, *"Doğru sesleri çıkarıyor muyum?"*, *"Şu an estetik görünüyor muyum?"*, *"Partnerimi (müşteriyi) tatmin edip yüksek puan alabilecek miyim?"* Bu, hazzın dionizyak sarhoşluğundan çok, bir tiyatrocunun "rolünü unutmama" kaygısıdır. Seks artık bir deneyim değil, bir **"KPI"** (Key Performance Indicator / Temel Performans Göstergesi) meselesidir. Orgazm, oyunun "bitiş çizgisi" değil, başarının onaylandığı bir sertifikadır.

Yatak odası, aynı zamanda toplumsal hiyerarşilerin ters yüz edildiği veya sadistik bir zevkle pekiştirildiği bir politik sahnedir. Marquis de Sade'in zindanlarında olduğu gibi, yatakta da efendi ve köle diyalektiği işler. Dışarıda devasa bir holdingi yöneten, binlerce kişiye emir veren o kudretli ve narsist CEO'nun, yatakta kontrolü tamamen teslim edip edilgen, aşağılanan bir rolü (submissive) seçmesi, kırbaçlanmak istemesi tesadüf değildir. Bütün gün "Yönetici" rolünü oynamaktan yorulan zihin, oyunun psişik dengesini (homeostazi) sağlamak için gece "Nesneleşmek" ister. Ya da tam tersi; dışarıda ezilen, patronundan fırça yiyen, sesi çıkmayan o silik memur, yatak odasında bir diktatör kesilebilir.

Seks, iktidarın el değiştirdiği, güç dengelerinin yeniden kurulduğu, ter ve vücut sıvılarıyla oynanan bedensel bir satrançtır. Kimin üstte olduğu, sadece bir pozisyon değil, bir egemenlik ilanıdır.

Bu oyunun en büyük, en paradoksal tabusu ise "Çıplaklık"tır. John Berger *Görme Biçimleri*'nde "Çıplak olmak" (Naked) ile "Nü olmak" (Nude) arasındaki farkı anlatır. Giysiler, bizim toplumsal zırhlarımızdır; statümüzü, ayıplarımızı, göbeğimizi ve kırılganlığımızı örter. Soyunmak, bu zırhı bırakıp

oyunda **"All in"** (Rest) demektir. Ancak modern insan bedeniyle o kadar barışık değildir, kendine o kadar yabancılaşmıştır ki, fiziksel olarak çıplakken bile zihinsel kıyafetlerini giymeye devam eder.

Işığı kapatma isteği, sadece romantik bir ambiyans arayışı değildir. O karanlık talebi; o kusurlu, dergilerdeki gibi olmayan, selülitli veya kıllı bedeni saklama, yani oyunda **"Hile yapma"** (Glitch) arzusudur. Görülmekten korkarız, çünkü görülmek yargılanmaktır.

Ve elbette, Seks artık bir **"Tüketim"** nesnesidir. Eva Illouz'un *Soğuk Yakınlıklar*'da bahsettiği gibi, duygular kapitalizmin hizmetine girmiştir. Tinder çağında bedenler, kasap vitrinindeki etler veya Amazon'daki ürünler gibi kaydırılır. "Tek gecelik ilişki", oyunun **"Quick Play"** (Hızlı Oyun) modudur. Hikaye modu (Campaign) yoktur, karakter gelişimi (Character Development) yoktur, derinlik yoktur; sadece anlık skor ve dopamin patlaması vardır.

Bu, bir **"McSex"** durumudur; hızlı, doyurucu ama besin değeri olmayan, endüstriyel bir haz. Ertesi sabah olduğunda, iki yabancı birbirinin yüzüne bakmadan, isimlerini bile hatırlamadan ayrılır; çünkü oyun bitmiş, konsol kapatılmış ve fiş çekilmiştir. Öteki, kullanılıp atılan bir prezervatif gibi işlevsizleşmiştir.

Oysa cinselliğin (veya Georges Bataille'in deyimiyle **Erotizm**'in) en devrimci, en yıkıcı hali, performansın bittiği andır. Skor tutmayı (orgazm odaklılığı) bıraktığınızda, "başarmaya" veya "kanıtlamaya" çalışmadığınızda, pornografik senaryoları taklit etmediğinizde bir mucize olur. Geriye sadece iki insanın; kelimelerin, sıfatların ve maskelerin ötesinde, konuşmadan anlaşabildiği o ilkel, o hayvani ve o kutsal **"süreklilik"** hali kalır.

Gerçek mahremiyet, kimsenin (ne toplumun ne de süper-egonun) izlemediği bir yerde, kimseye bir şey kanıtlamak zorunda olmadan, sadece "var olabılme" ve bir başkasının varlığında eriyebilme özgürlüğüdür.

Bu, oyundaki tek gerçek "Duraklat" (Pause) anıdır. Ve belki de oyunu kazanmanın tek yolu budur.

Bölüm Sonu Oyunu: "Hedefsiz Dokunuş"

Amaç: Cinselliği bir "görev" veya "hedef" (orgazm) odaklı performans olmaktan çıkarıp, sadece "an"a ve "hisse" odaklı bir keşfe dönüştürmek.

Oyuncular: Çiftler.

Mekan: Yatak odası, sessiz ve loş bir ortam.

Oynanış:

1. **Yasak:** Bu oyunun tek bir kuralı var; cinsel birleşme ve orgazm yasak. Bu nihai "gol"ü atmak hedeflenmeyecek.
2. **Süre:** 15 dakika boyunca zamanlayıcı kurun.
3. Sırayla, bir kişi "Verici", diğeri "Alıcı" olsun.
4. Verici, partnerinin eline, sırtına, yüzüne veya saçına; sanki dünyada daha önce hiç görmediği bir maddeye dokunuyormuş gibi, keşfederek, yavaşça ve farklı dokunuşlarla (tüy gibi hafif veya masaj gibi sert) temas etsin.
5. Konuşmak yok. Sadece nefes ve temas.
6. Zihnin "Bunu şuraya vardırımalıyım" dediği an durun ve nefes alın. Amacın bir yere varmak olmadığını, sadece o anki teması hissetmek olduğunu hatırlayın.

Kazanım: Seksin bir "iş" veya "performans" değil, bedensel bir meditasyon olduğunu hatırlamak. Skor baskısı kalktığında hazzın nasıl derinleştiğini keşfetmek.